

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปางโดยพิจารณาจากดัชนีมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ทำการศึกษาบทบาทจนถึงภาวะการผลิตด้านตลาดและปัญหาต่างๆของอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง โดยในการศึกษารั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะ โรงงานผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับและโรงงานผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร โดยศึกษาเฉพาะโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กเท่านั้น

จากการสำรวจโรงงานทั้งหมด 43 โรงงาน เป็นโรงงานผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับจำนวน 31 โรงงาน เป็นโรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารจำนวน 12 โรงงาน พบว่าในปี พ.ศ. 2546 โรงงานผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับที่มีขนาดเล็กมีทุนจดทะเบียนเฉลี่ยประมาณ 1.3 ล้านบาท มีเงินทุนเฉลี่ยประมาณ 1.4 ล้านบาท ในขณะที่โรงงานขนาดกลางมีทุนจดทะเบียนมากกว่าเกือบ 5 เท่าตัว คือ เฉลี่ยประมาณ 6.2 ล้านบาท และมีเงินทุนเฉลี่ยประมาณ 3.8 ล้านบาทส่วนกำลังการผลิตที่โรงงานขนาดเล็กทำการผลิตอยู่นั้นเฉลี่ยโรงละ 1 แสนชิ้นต่อปี หรือคิดเป็นมูลค่าผลผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ โรงงานละ 2.6 ล้านบาทต่อปี ในขณะที่โรงงานขนาดกลางมีกำลังการผลิตประมาณ โรงงานละ 9 แสนชิ้นต่อปี หรือคิดเป็นมูลค่าผลผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ โรงงานละ 13 ล้านบาทต่อปี หรือในปีหนึ่งๆ โรงงานทั้งสองขนาดมีกำลังการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับทั้งหมดไม่ต่ำกว่า 6 ล้านชิ้น หรือคิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 110 ล้านบาทนอกจากนี้โรงงานประเภทนี้ยังก่อให้เกิดการจ้างงานไม่ต่ำกว่า 400 คนต่อปี

ส่วนโรงงานผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่เป็นโรงงานขนาดเล็กมีทุนจดทะเบียนเฉลี่ยประมาณ 1.5 ล้านบาท มีเงินทุนเฉลี่ยประมาณ 2.4 ล้านบาท ในขณะที่โรงงานขนาดกลางมีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าโรงงานขนาดเล็ก คือ เฉลี่ยประมาณ 1.3 ล้านบาท แต่มีเงินทุนเฉลี่ยสูงกว่าโรงงานขนาดเล็ก คือประมาณ 5.2 ล้านบาท ส่วนกำลังการผลิตที่โรงงานขนาดเล็กทำการผลิตอยู่นั้นเฉลี่ยปีละประมาณ โรงงานละ 1.5 แสนชิ้นต่อปี หรือคิดเป็นมูลค่าผลผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ 3.4 ล้านบาทต่อปี ในขณะที่โรงงานขนาดกลางมีกำลังการผลิตประมาณ 1.6 ล้านชิ้นต่อปี หรือคิดเป็นมูลค่าผลผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ 16.6 ล้านบาทต่อปี หรือในปีหนึ่งๆ

โรงงานทั้งสองขนาดมีกำลังการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารทั้งหมดไม่ต่ำกว่า 6.5 ล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 90 ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้โรงงานประเภทนี้ยังก่อให้เกิดการจ้างงานประมาณ 300 คนต่อปี

สำหรับองค์ประกอบของมูลค่าเพิ่มของการผลิต พบว่าในปี พ.ศ. 2546 โรงงานผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับที่เป็นโรงงานขนาดเล็กสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มโดยเฉลี่ยได้ประมาณ 1.67 ล้านบาทต่อโรงงาน โดยเป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกำไรสูงที่สุดถึงร้อยละ 73.23 ของมูลค่าเพิ่มจากการผลิตทั้งหมด ในขณะที่โรงงานขนาดกลางมีมูลค่าเพิ่มโดยเฉลี่ยประมาณ 8.70 ล้านบาทต่อโรงงาน โดยเป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกำไรสูงที่สุดถึงร้อยละ 86.02 ของมูลค่าเพิ่มทั้งหมด

ในขณะที่โรงงานที่ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดเล็กสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มโดยเฉลี่ยได้ประมาณ 1.68 ล้านบาทต่อโรงงาน โดยเป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกำไรสูงที่สุดถึงร้อยละ 68.68 ของมูลค่าเพิ่มทั้งหมด ส่วนโรงงานขนาดกลางมีมูลค่าเพิ่มประมาณ 11.86 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกำไรสูงที่สุดถึงร้อยละ 88.32 ของมูลค่าเพิ่มทั้งหมด

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าโรงงานผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับที่เป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่มีมูลค่าเพิ่มในส่วนของกำไรมากกว่าส่วนอื่นๆ

นอกจากนี้ยังพบว่า แรงงานในโรงงานผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลางมีผลิตภาพแรงงานมากกว่าแรงงานในโรงงานขนาดเล็ก โดยแรงงาน 1 คนในโรงงานผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลางสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ประมาณเกือบ 3 แสนบาทต่อปี ในขณะที่แรงงาน 1 คน ของโรงงานผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดเล็กสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้เพียง 1 แสนบาทต่อปี

ส่วนแรงงานในโรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลางก็มีผลิตภาพแรงงานที่สูงกว่าโรงงานขนาดเล็กเช่นกัน โดยแรงงาน 1 คน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ประมาณ 4 แสนบาทต่อปี ในขณะที่แรงงานในโรงงานขนาดเล็กที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ 1 แสนบาทต่อปี

ทางด้านพลังงาน พบว่า ค่าพลังงาน 1 บาทที่จ่ายออกไปนั้น โรงงานผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลางสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากที่สุดถึง 19 บาท ในขณะที่โรงงานผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดเล็กสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ไม่ถึง

1 บาท สำหรับโรงงานผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลางและขนาดเล็ก สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้จากการใช้จ่ายค่าพลังงาน 1 บาท ประมาณ 14 และ 5 บาท ตามลำดับ

ทางด้านค่าจ้าง พบว่าการใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงานเป็นเงิน 1 บาท ของโรงงานผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลางและขนาดเล็ก สามารถก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มเป็นมูลค่าประมาณ 10 และ 5 บาท ตามลำดับ ในขณะที่โรงงานผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลางและขนาดเล็กสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นมูลค่าประมาณ 12 และ 4 บาท ตามลำดับ

5.2 ข้อเสนอแนะทางนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเซรามิก

- 1) ควรพัฒนาในเรื่องคุณภาพและรูปแบบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเพื่อส่งออกไปแข่งขันกับประเทศคู่แข่งในตลาดโลก
- 2) โรงงานเซรามิกขนาดเล็กควรรวมตัวกันเป็นกลุ่ม (cluster) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกที่มีคุณภาพสูงขึ้นและมีการประหยัดต่อขนาด
- 3) ผู้ผลิตภายในประเทศควรส่งเสริมการตลาดด้วยการออกงานแสดงสินค้าต่างประเทศ (international fair) เป็นต้น
- 4) ผู้ผลิตส่วนใหญ่ไม่มีความสามารถในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทางหน่วยงานของภาครัฐจึงควรจัดให้มีกิจกรรมฝึกอบรมในเรื่องของการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้ประกอบการและลูกจ้างมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

- 1) ควรมีการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง เพิ่มขึ้นและเป็นปัจจุบัน เนื่องจากยังมีการรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขัน การจ้างงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเซรามิกตลอดจนเป็นการนำเอาข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์การจัดตั้งโรงงานเซรามิกในจังหวัดลำปางได้อย่างแม่นยำและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น
- 2) ควรมีการศึกษาเรื่องการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง (cluster) เพื่อนำข้อมูลมาประเมินการประกอบการของผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิก
- 3) ในการสำรวจครั้งนี้ทำให้พบอุปสรรคในการสอบถามข้อมูลทางการเงินและบัญชี จึงขาดข้อมูลที่น่ามาใช้ในการคำนวณมูลค่าเพิ่มดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไปควรออกแบบสอบถาม

เพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านบัญชีและการเงินให้ครอบคลุมเพื่อให้คำนวณในการหามูลค่าเพิ่มได้แม่นยำ และถูกต้อง

4) สำหรับการศึกษาค้างต่อไป ในการคำนวณตัวเลขกำไรของผู้ประกอบการควรจะหักค่าจ้างหรือค่าแรงของตัวผู้ประกอบการเองออกเสียก่อน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved